

مصدر هيئة		مصدر مرّة		اسم مصدر		مصدر مبغي		مصدر اصلٍ	
نصرة		نصرة		نصرة		منصر		نصر	
مؤنث		ذكر		صرف مشتقات		اسم فاعل		اسم مفعول	
جمع	مثنى	مفرد	جمع	مثنى	مفرد	ناصر	منصور	نصير	مشبهه
ناصرات	ناصراتانِ	ناصرة	ناصرونَ	ناصرانِ	ناصر				
منصورات	منصوراتانِ	منصورة	منصورونَ	منصورانِ	منصور				
نصيرات	نصيراتانِ	نصيرة	نصيرونَ	نصيرانِ	نصير				
اسم مبالغه		اسم تفضيل		اسم زمان و مكان		اسم الـ ١		اسم الـ ٢	
نصريات	نصريانِ	نصرى	أنصارونَ	أنصارانِ	أنصر				
مناصر		مناصرينَ		مناصرينَ		مناصرينَ		مناصرينَ	
منصارات	منصاراتانِ	منصرة	مناصر	مناصرينِ	مناصرينَ				

اسم مصغر	وزن	جمع مكسر	وزن
نُوَيْصِرٌ	فَاعِلٌ	نَصَرَة، نَصَارٌ، نَصَرٌ، نُصْرٌ، صُرٌ، نُصْرَاءٌ، نُصْرَانٌ، نَصَارٌ، نُصُورٌ	فَاعِلٌ
نُوَيْصِرَةٌ	فَاعِلَةٌ	نَوَاصِرٌ	فَاعِلَةٌ
نُصَيْرٌ	فَعِيلٌ	أَنْصَارٌ، نُصَرَاءٌ، نَصَارٌ	فَعِيلٌ
نُصَيْرَةٌ	فَعِيلَةٌ	نَصَارٌ، نَصَارٌ	فَعِيلَةٌ
نُصَيْرٌ	مَفْعُولٌ	-	مَفْعُولٌ
نُصَيْرَةٌ	مَفْعُولَةٌ	-	مَفْعُولَةٌ
مُنْيَصِرٌ	مَفْعَلٌ	مَنَاصِرٌ	مَفْعَلٌ
مُنْيَصِرٌ	مَفْعَلٌ	مَنَاصِرٌ	مَفْعَلٌ
مُنْيَصِيرٌ	مَفْعَالٌ	مَنَاصِيرٌ	مَفْعَالٌ
أَنْيَصِرٌ	أَفْعَلٌ	أَنَاصِرٌ	أَفْعَلٌ
نُصَيْرَى	فُعْلَى	نُصَرٌ	فُعْلَى

تذکر ۱: ممکن است برای فعلی اسم مصدر باشد و برای فعل دیگر اسم مصدر موجود نباشد پس وجود اسم مصدر برای یک فعل سماعی است. در ضمن ممکن است اسم مصدر هم وزن با مصدرش باشد مانند **الحب** و ممکن است که مخالف با مصدرش باشد مانند **بغض** که مصدرش **إبغاض** می باشد.

تذکر ۲: اوزانی که در صیغه مشبه و مبالغه، اسم آلت و جمع تکسیر آورده شده ممکن است در بعض افعال موجود نباشد و صرفاً جنبه تمرینی دارد.

تذکر ۳: در اسم مفعول **قاعدة^۱** صیغه های جمع مذکور و مؤنث آن به نحو جمع سالم می آید اما در بعضی از کلمات سماعی و بر خلاف قیاس بر وزن مقایل نیز می آید.(میسور: میاسیر، میون: میامین، مشؤوم: مشائیم و...)

تذکر ۴: برای اسم آلت ۲ ، فرض مؤنث وجود ندارد فلانا به سه وجه صرف می شود اما در اسم آلت ۲ در کلام عرب لفظ مؤنث هم وارد شده فلانا به شش وجه صرف می گردد.

^۱ اما جمع مکستر، در هر اسم فاعل و مفعول که مُوازن مضارع و در اول آن میم است نمی آید. ابن حاجب گوید: «استغنووا فيها بالتصحیح عن التکسیر». محقق استرآبادی گوید: «قوله: «مضروبون» و «مُكْرِمون» و «مَكْرُومون» ای کل ما جری علی الفعل من اسمی الفاعل و المفعول و اوله میم »فباء التصحیح لمشاهیة الفعل لفظاً و معنیًّا« شرح شافیه ج ۲ ص ۱۷۵ تا ۱۸۰.